

naar het exemplaar in de Bibliotheek der gemeente Rotterdam. Tegen de Echo (Zie n°. 2 dezer bijlage).

Kees Vermijnen te Rotterdam was de auteur van de «Echo of Scherpe Weerklink op de Rond borstige en vinnige spoorslag voor alle Gereformeerde Predicanten, Remonstranten . . . en alle Bedienaars van den Predikstoel in Nederland». Naar aanleiding hiervan meent het «Nigtje» zal hij wel door de Heeren uit Rotterdam vervolgd worden, die toch even zoo min zullen kunnen dulden dat er met verachting van de Souvereinen van den Lande geschreven wordt, als zij het hebben willen dulden dat de twee boekverkoopers de Leeuw en Bronkhorst het «Volk van Nederland» Nadrukten, dat echter maar Nadrukken was. De voogd meent dat het wel met een sisser zal afloopen. Maar 't «Nigtje», dat blijkbaar heel wat in haar mars voert, acht het een «tot aan den Hemel schreiende harde zaak voor Bronkhorst en de Leeuw, dat zij hun gestraft zien, en moeten gedoogen dat zulke schurken als Haake en Bennet al doen wat zij willen». Zij zou wel weten wat zij te doen had, ware zij de Leeuw of Bronkhorst; zij zou in dezer voege Gedrukte Brieven wegzenden aan alle steden, die het wel met het vaderland meenen, ja zelfs aan den Erfstadhouder:

«Edelmogende, enz.

Niet tegenstaande het waar is, wy misdreeven hebben om iets te Drukken, en te Verkoopen, dat door de Hooge Machten der Landen verboden was, en wy derhalven gestraft zyn; zo neemen wy echter de Vryheid op het demoedigste te naderen, en te Verzoeken UEd. Mog. in Overweeging neemen, dat hoe zwaar ook onze Misdaad is, wy nogthans niet meer dan Nadrukkers van het Boekje Aan het Volk van Nederland zyn, en geensins de eerste Vinders of Autheurs, ten andere zyn wy Burgers der Republicq, en buiten dit misgryp, Burgers van beproefde Patriottische gevoelens! Burgers! ja zulke die voor hun Burgervaderen het Land en de Vryheid, Goed en Bloed over hebben —, en waarlyk Edel Mogende Heeren, misschien heeft onze Vaderlandsche drift wel eenige schuld aan onze Mistasting.

.